

Původ materiálu

Tomáš Pavelka

Pořadí v lekci

36

Numeri 13–14 (srovnej Dt 1, 20–46)

Postřehy pro učitelku

Pošlete po jednom muži z jejich otcovských pokolení (Num 13, 2) Mojžíš vysílá zvědy ne proto, že by Hospodinu nevěřil, ne proto, že by Hospodin sám nevěděl, jak je to v té zemi. Ale proto, aby lidi převědčil vždy někdo vážený z jejich kmene. Cizím a níže postaveným lidem máme sklon věřit méně. Zvědové vycházejí jen proto, aby přesvědčili lidi, jak dokazuje opakování tohoto vyprávění v Dt 1, 20–46.

a zjistěte, jaká to je země a jaký lid v ní sídlí (13, 18nn) Zvědové mají především přesvědčit Izraelce, že jsou skutečně do dobré země. Také to, že v zemi sídlí silný lid znamená, že je to dobrá země, když uživí tak dobře tolik lidí. Takže to vše je má povzbudit. Zároveň ale mají dopředu vědět, do čeho jdou, aby pak nebyli překvapení, až uvidí silné vojsko a opevněná města. Ježíš takto podobně třikrát varuje své učedníky, že bude ukřižován – aby věděli, do čeho jdou. Je nakonec logické, že když je země dobrá, bude v ní také silný lid, který svá města opevní, protože na ně bude mít kde kdo záslusk. Co si Izraelci předstvovali, když slyšeli o zaslíbené zemi? Že tak pěkná země bude prázdná a že ji nikdo nebude bránit? Základ je ale v tom, že Hospodin Izraelcům slíbil, že tu zemi za ně vybojuje, mají ji dostat zázrakem.

přišel až do Chebrónu, kde žili Achíman, Šešaj a Talmaj, zplozenci Anákovi (13,22) Cestou viděl tři neobvykle vysoké lidi, Anákovce. Na závěr z toho udělají, že všichni v té zemi jsou obři. V té oblasti zřejmě přežívali jedinci z nějakého velmi vysokého národa, jedním z nich mohl být o několik století později Golijáš. Nejvyšší člověk moderní historie Robert Pershing Wadlow měřil 2.72 m, nejvyšší žijící člověk dneška, Sultan Kösen, měří 2.51 m.

Vskutku oplývá mlékem a medem... Jenomže lid, který v té zemi sídlí (13, 27n) Zvědi sice přiznají, že Hospodin nelhal, že země oplývá mlékem a medem, ale pak mají své jenomže. Přitom přinesli obří hrozen, což nikdo nemohl čekat. Půlka zaslíbení už se splnila, proč nevěří

té druhé? Jenom proto, že se to ještě nestalo.

I řekli si vespolek: „Ustanovme si náčelníka a vraťme se do Egypta!“ (14, 4) V celém reptání Izraelců je prostě lidská touha kalit vodu, říci si to své „já jsem to říkal“. Izraelci nejsou schopni přiznat Bohu, že je dobrý, že je miluje, protože pak by si sami museli přiznat, že jsou nespravedliví, k Bohu nevděční, že jsou neschopni lásky k Bohu. Ukazuje se, že Egypt je v nich příliš hluboce zakořeněn. Mají myšlení otroků: Stále si stěžovat, ale vlastně nechtít změnu. V Egyptě sice trpěli, ale zvykli si na to, že jsou nešťastní. Vlastně nechtějí být šťastní. To je jediná možnost, jak člověk může žít bez vděčnosti Bohu. Vše dobré dává Bůh, jen jemu člověk za vše dobré vděčí. Když nechce žít s Bohem, když nechce být Bohu vděčný, jediné, co mu zbývá, je vybrat si ze světa jenom to zlé a v tom se usadit, toho se držet. Proto se chtějí vrátit do Egypta. Izraelci nechtějí být šťastní, aby za to Bohu nemuseli děkovat.

Nevystupujte tam — vždyť ve vašem středu není Hospodin (14, 42) Izraelci jsou najednou připraveni na marný boj. To ukazuje, že neodmítli bojova ze strachu, ale jen proto, aby si mohli stěžovat. Najednou, když jim Bůh říká „nevejdete tam“, odvaha jim nechybí. Nemůžou nic udělat hned, před vším musí zaodmlouvat. Ale míra Boží trpělivosti je u konce. Zkoušeli ho dost dlouho a nejde to do nekonečna. Také my bychom měli vědět, že Bůh nám stále odpouští. Ale kdo na to začne sázet, řekne si: Nic se mi nestane, Bůh mi stejně znova odpustí, může být velmi nemile peřkvapen.

Kam dále

[NŠ Louny](#)

Cílová skupina

[Školní](#)

Katechetické cykly

[NŠ Louny](#)

Biblický odkaz (kat)

[Numeri 13–14](#)

[Deuteronomium 1,20–46](#)